

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - sv. Blaž - 7.30 + ob. Blaža i Verone Buhinjak

UTORAK - 7.30 + Jerešić Agata, Alekса i Danijel

SRIJEDA - sv. Agata - 7.30 + Lacko Agata i ob.

ČETVRTAK - 7.30 + Koren Stjepan, Dora i ob.

PRVI PETAK - 7.30 + Magić Josip god. Mijo i Dragutin
u 18.00 klanjanje pred Presvetim!

SUBOTA - 17.00 - skupna sv. misa!

NEDJELJA - 5. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Buhin Ivan god.

11.00 + Jurić Anica i Zvonko (sastanak za roditelje firmanika)

ŽUPNE AKTIVNOSTI: ministranti - subota u 10.00;
dječji zbor - nedjelja u 10.00.

Župni vjeronauk: petak 14.30 - prvopričesnici; 15.30 - 8a; 16.15 - 8b.

Sv. Blaž

Potjecao je iz grada Sebaste u Armeniji a već od ranog djetinjstva i mladosti opredjelio se za Krista napustivši radost i užitke ovoga svijeta. Bio je za ono doba veoma obrazovan čovjek i vršio je službu liječnika radosno pomažući siromasima. Pomagao im je ne samo kao liječnik, već je još više kao kršćanin u njima gledao i susretao samoga Krista. Svojim držanjem i dobročinstvima postao je u gradu veoma popularna i draga osoba. A kako je tada Božji narod birao biskupa, to su po biskupovoj smrti na njegovo mjesto izabrali Blaža. Za vrijeme cara Licinija buknuo je na istoku opet strašan progon kršćana a prvi su na udaru bili pastiri. Blaž je svoje vjernike bodrio da ustraju u vjeri. Na nagovor svećenika i vjernika Blaž se skloni pred neprijateljima ali ipak bude uhićen. Bio je mučen kako bi ga prisilili na otpad. Sveti biskup hrabro je podnio sve muke i nije se dao ničim zastrašiti. Krvnik mu je godine 317. odrubio glavu. Ta glava kao dragocjena relikvija godine 972. dospije u Dubrovnik. Grad ga izabra za svog zaštitnika i već 1000 godina stoji pod njegovom zaštitom. dubrovčani svake godine najsvečanije slave svoga zaštitnika, a u procesiji biskup nosi svečevu glavu koju pobožni vjernici sa strahopočitanjem ljube.

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina VI.

broj 10 (271)

2. veljače 2014.

4. KROZ GODINU - SVIJEĆNICA

Pričesna pjesma

Vidješe oči moje
spasenje tvoje
koje si pripravio
pred licem
svih naroda.

Knjiga proroka Malahije Mal 3, 1-4

Ovo govori Gospodin Bog:
Evo šaljem glasnika
da put pred mnom pripravi.
I doći će iznenada u Hram svoj
Gospodin koga vi tražite
i Andeo Saveza koga žudite.

Evo ga, dolazi već —
govori Gospodin nad Vojskama.

Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska
i tko će opstati kad se on pojavi?

Jer on je kao oganj ljevačev
i kao lužina bjeločeva.

I zasjest će kao onaj što topi srebro i
pročišćava.

Očistit će sinove Levijeve
i pročistit će ih
kao zlato i srebro

da prinose Gospodinu žrtvu u pravednosti.

Tad će biti draga Gospodinu
žrtva Judina i jeruzalemska

kao u drevne dane i kao prvih godina.

OSVJETLJUJMO PUT PREMA KRALJEVSTVU

Jedna gotovo zaboravljena priča govori o maloj svijeći koja nije htjela gorjeti.

„Tko gori, uskoro izgori“, tužila se, „i onda je gotovo. Želim ostati ovakva kakva jesam, ne želim nestati.“

Jedna veća svijeća odgovori joj opušteno: „Ako ne goriš, mrtva si i prije nego što si živjela. Ostat ćeš vječno samo vosak i stijenj. Tek kad se zapališ, postaješ ono što zaista jesi.“

No, maloj svijeći to nije bilo uvjerljivo. Htjela je i dalje ostati kakva je bila.

„Ne može se to riječima objasniti, to se mora doživjeti“, nastavila je druga svijeća zagonetno. „Samo onaj tko se potpuno predaje, preobražuje svijet i time što preobražuje svijet, postaje svijet. Ne smiješ se žaliti na tamu i hladnoću ako sebe ne predaš!“

Mala svijeća iznenada shvati. Obuzdala je otpor i dopustila da je zapale. I što je više plamsala, to se više pretvarala u svjetlost i žarila i svijetlila, kao da će obasjati sve noći svijeta. A njezin je odraz bio najljepši u očima i u srcima ljudi.

Svi smo mi pozvani da budemo svjetlo jedni drugima. Naš Nebeski Otac dao nam je brojne talente koje moramo upotrijebiti, makar i pod cijenu izgaranja za druge. Jer, On nema drugih ruku osim naših i treba nas da se pomoći naših talenata širi Radosna vijest. Tek kad vidimo odraz svoje ljubavi u očima svojih bližnjih, možemo biti sigurni da smo na dobrom putu i da koristimo svoje talente u svrhu koju je naš Stvoritelj predvidio.

Zato dopustimo da nas On zapali svojom ljubavlju i osvjetlijmo put prema Božjem kraljevstvu sebi i svojim bližnjima.

PALMA

Stara arapska predaja govori o čovjeku koji je putovao pustinjom. Bio je to mrk i čudljiv čovjek teške naravi koji nije mogao vidjeti ništa dobro ni lijepo, a da to ne pokvari.

Prolazeći kroz jednu oazu, ugledao je mladu palmu čija ga je ljepota bola u oči. Stoga je uzeo težak kamen i položio ga među palmino lišće te zadovoljan svojim djelom nastavio put pustinjom.

Mlada se palma tresla i savijala pokušavajući skinuti teret, ali uzalud. Kamen se dobro smjestio u krošnji i nije se mogao pomaknuti.

Prolazile su godine. Zbog teškog kamena koji ju je pritiskao, palma je bila prisiljena pustiti svoje korijenje duboko u pjesak. Hranjena vodom iz dubine i toplim pustinjskim suncem, mala je palma izrasla u veliko drvo.

Nakon niza godina mrki je čovjek ponovno bio na proputovanju pustinjom. Naišavši na oazu, pogledom je potražio osušeno stablo, no nije ga našao.

Tada je najljepša palma sagnula svoju krošnju, pokazala kamen i rekla: *Ja sam ona palma u čiju si krošnju stavio kamen. No, moram ti zahvaliti na tome jer me tvoj teret ojačao. Upravo sam zbog njega postala veliko i snažno drvo.*

U našem narodu postoji uzrečica koja kaže da „Bog nikome ne daje križ koji ne bi mogao nositi“. Svaka životna situacija, bila ona lijepa ili teška, nam je dana za našu osobu izgradnju, a ne kao kazna ili nagrada za nešto što jesmo ili nismo učinili.

Naš nas Nebeski Otac voli savršenom ljubavlju koju mi ljudi ne možemo u potpunosti shvatiti. I pripremio je životni put za svakoga od nas tako da nas dovede k sebi, u Kraljevstvo Nebesko. Zato nemojmo na svoje nedrače gledati kao na kaznu, nego kao na blaženstvo, na priliku kojom nas naš Bog želi „izgraditi“ u bolje ljude, vrijedne Njegove ljubavi i Njegovih obećanja.